

ROERKERKNIEUWS - H. HARTMAAND

editie 160 (21 juni 2023) – www.roerkerken.nl

St. Jan (geboorte)

De feestdag van St. Jan Geboorte (24 juni) is altijd een dag geweest die tot de verbeelding heeft gesproken. Hij valt immers min of meer samen met de datum van de zomerzonnewende (21 juni). Dat is het planetaire moment waarop de kanteling van de aarde haar hoogtepunt bereikt. De zomerzonnewende is de langste dag van het jaar met de meeste zon. “De zomerzonnewende luidt een nieuwe periode in in de cyclus van duisternis naar licht. Het is de meest dynamische tijd van de aarde: uitbreiding, groei en overvloed worden zichtbaar. Deze tijd van expansie, groei en overvloed van de aarde wordt voelbaar: onze zintuigen komen tot leven door de geuren, geluiden en het stralende zonlicht dat ons van binnenuit raakt”, zo lasen wij op een ‘spirituele site’. Wij christenen leggen echter eerder (en liever) een band met de hemel. Met de geboorte van Johannes de Doper begint de voorbereiding op de komst van de Messias: Johannes was immers de voorloper en wegbereider des Heren. Als we over een half jaar Zijn komst, Zijn geboorte in deze wereld vieren, mogen we ons realiseren dat het licht dat Hij bracht, groter is dan onze grootste duisternis. Zijn licht gaat dan op en zal stralen “over hen die wonen in het land van doodse duisternis” (Jes.9,1). Hij is het ware Licht, het Licht dat ieder mens verlicht. Zonder Hem is niets geworden van wat geworden is. In Hem is leven en dat leven is het Licht der mensen. Maar de duisternis neemt het niet aan (vgl. Joh. 1,3-4.9). St. Jan wil ons helpen steeds meer oog voor dit licht te krijgen en daaruit te leven; om in en door onze navolging van Christus steeds meer tot Gods beeld en gelijkenis herschapen te worden. St. Jan kwam immers om van Hem te getuigen, “opdat allen door Hem tot geloof zouden komen; niet hij was het Licht, maar hij moest getuigen van het Licht” (Joh.1,7-8).

Waalse familienamen in de Roerstreek (II) - Demarteau

Anders dan bij voornoemde Joseph Bonné kunnen wij bij de stamvader van de Demarteau's wel de stamlijn verder terugvoeren. Het was Alexander Joseph Demarteau (1816-1872) die door zijn huwelijk (1839) met de uit St. Odiliënberg afkomstige Maria Elisabeth Janssen (1814-1881) alhier voor een nageslacht zou zorgen. Volgens zijn militaire dienstkeuring was hij 1,51 m. groot, had hij een ovaal gezicht, een ‘étrait’ voorhoofd, blauwe ogen, een grote neus, een gewone mond, een ronde kin, blond haar en blonde wenkbrauwen (1836). Hij woonde blijkbaar al in St. Odiliënberg toen hij voor militaire dienst werd opgeroepen: toen stond hij te boek als arbeider (‘laboureur’); hij hoefde echter geen dienst te nemen. Hij volgde zijn vader op als boswachter die de boswachterswoning op Munnichsbosch bewoonde. Als zodanig hield hij toezicht op de Domeinbossen, afkomstig uit voormalig kloostergoed, zoals het Munnichsbos van de Roermondse Munsterabdij en het St. Jozefsbos van de Jezuïeten. Gedurende de 18e eeuw stond er al een aparte woning voor de boswachter. Als boswachter komen we Alexander Joseph tegen in de bevolkingslijst uit 1840, samen met Willem Brentjens op het Reutje. Naderhand staat Joseph ingeschreven als jager. In dit verband zal dat wel hetzelfde zijn geweest. Later komen we het gezin Demarteau tegen aan de Veestraat, in het huis van zijn schoonouders. Bij zijn overlijden in 1872 stond hij te boek als landbouwer (zie: janruiten.nl). Alexander Josephs geboorteplaats Bocholt (B) verraadt al een beetje het beroep dat zijn vader toen (1816) uitoefende: dat van douanebeambte. Bocholt is immers een grensplaats. In 1813 woonde het gezin waarin hij

opgroeide in Vlissingen, daarvóór lange tijd in Hoogstraten. Daarvóór (vanaf hun huwelijk in 1804) woonden ze in Loenhout, waar moeder Demarteau vandaan kwam. In Loenhout stond vader Demarteau te boek als molenaar (zie: geschiedenisvanloenhout.net). Alexander Josephs gelijknamige grootvader was geboren en getogen in Hoogstraten; diens vader echter in Namen, waar de eigenlijke roots van de familie Demarteau liggen. Deze Johannes Antonius Franciscus Demarteau (1721-1792) was arts van beroep en vestigde zich in 1741 als zodanig in Hoogstraten, waar hij door zijn huwelijk (1742) met Pepina Isabella Bacheler (1716-1785) voor een nageslacht zou zorgen. Uit Alexander Joseph's huwelijk met Maria Elisabeth Janssen (1814-1881) zijn negen kinderen bekend, waarvan er een al bij de geboorte stierf, een tweede amper een jaar oud werd, een derde twee jaar oud en een vierde drie jaar oud. De oudste, Peter (1836-1868), bleef ongehuwd en overleed in het najaar van 1868, 32 oud. De anderen traden allemaal in het huwelijksbootje en zorgden voor een nageslacht. In de Roerstreek wordt hun naam steevast als Dumarto uitgesproken, met de nadruk op de eerste lettergreep. In Posterholt verbindt men de naam Demarteau niet alleen met een garagebedrijf aan de Boomstraat maar ook met een bakkerij annex VÉGÉ-winkel op de Donk (www.postert.nl). De Posterse Bair Smeets (1924-2018), gehuwd met ('juffrouw') José Coorens (1926-2018), werd altijd nader aangeduid als 'Bair van Martau'; naar zijn moeder, Elisabeth Demarteau (1881-1932), die een kleindochter van voornoemde Alexander Joseph Demarteau (1816-1872) was.

wordt vervolgd

personalia

Op donderdagmorgen 15 juni j.l. deden we van de St. Matthiaskerk van Posterholt **Petrus Henricus Gerardus (Pierre van Puil) Geraeds (1932-2023)** uitgeleide. Geboren op de ouderlijke boerderij op de Borg in Posterholt, zou hij er ook bijna zijn hele leven lang blijven wonen. Hij had er een mooie jeugd, maar de oorlogsjaren maakten al gauw duidelijk dat het leven niet alleen maar uit rozengeur en maneschijn bestond. Zo moesten op de boerderij evacués uit Susteren worden opgevangen, terwijl zijn ouders met lede ogen moesten toezien dat hun vee door Duitse soldaten werden meegenomen; tot overmaat van ramp moesten ze uiteindelijk ook zelf evacueren en kwam het gezin in Grevenbicht terecht. Na de oorlog werd Pierre samen met zijn broer Giel lid van het Korps Luchtvaart Dienst (KLD); samen dienden ze op de uitkijktoren op de Voorste Varst. Nadat hij de ouderlijke boerderij had overgenomen, trouwde hij in het najaar van 1961 met Truus Claassen (1931-2013), dochter van de kolenboer uit Melick. Terwijl Pierre het boerenbedrijf runde, zorgde Truus voor de huishouding en de opvoeding van hun vier kinderen. Het was hard werken, maar ze wisten ook van de kleine dingen van het leven te genieten. Op de Borgshof was het altijd een zoete inval, en werd veel gepraat en gelachen. Ontspanning was er met name op zondag als ze na de mis op familiebezoek in Melick gingen of een stukje getoerd werd om te kijken hoe de gewassen erbij stonden. Toen de kinderen uitvlogen kwamen de kleinkinderen waar ze maar wat blij mee waren. Toen Truus ziek werd, zorgde Pierre voor haar. Liefdevol nam hij ook haar taken in huis over. Haar overlijden eind 2013 is hem zwaar gevallen. Toch probeerde hij er het beste van te maken, niet alleen van zijn moestuin, maar ook van de jaren die hem nog restten. Vaak was hij voor dag en dauw al uit de veren om samen met hond Astor zijn dagelijks rondje te maken, iets wat hij 's middag nog eens herhaalde. En dan ook nog vergezeld van een praatje met deze of gene. Met gezondheidsklachten belandde hij eind vorig jaar in het ziekenhuis en kwam hij uiteindelijk in zorgcentrum St. Jozef in Wessem terecht, waar er op donderdag 8 juni j.l. toch nog onverwacht een einde aan zijn leven kwam. Na de uitvaartmis volgde in Roermond de crematie.

Op vrijdagmorgen 16 juni j.l. namen we op Bergerbos afscheid van **Maria Sophia Leonarda (Ria) Bielders-Lintjens (1947-2023)** uit Roermond. Geboren en getogen in Maasniel trouwde ze in 1971 met de oorspronkelijk uit Sittard afkomstige Huub Bielders en gingen ze vanwege Huubs werk in de buurt van Arnhem wonen, eerst in de Steeg, en later in Giesbeek. Ook weer vanwege Huubs werk verhuisden ze vervolgens naar de omgeving van Den Bosch, naar Middelrode. In 1989 verhuisden ze vanwege Huubs werk naar Parijs, om nog geen jaar later naar Genève te verhuizen, waar ze maar liefst veertien jaar zouden wonen. En dat allemaal vanwege Huubs werk; toch vond Ria het prachtig en ze genoot er met volle teugen van. Om zo goed mogelijk in haar nieuwe omgeving in te burgeren maar ook om er haar weg te vinden bekwaamde ze zich de Franse taal. Zoals indertijd al voorgenomen stopte Huub vroegtijdig met werken. De diagnose MS die niet lang daarna bij Ria werd gesteld deed echter hun plannen om hun oude dag in Zuid-Frankrijk door te brengen in duigen vallen en verhuisden ze in 2003 naar Roermond. Omdat vanwege een gunstige behandeling de gevolgen van Ria's ziekte binnen de perken bleven, hebben ze nog een kleine tien jaar kunnen genieten van de vele tochtjes en uitstapjes die ze vanuit hun nieuwe thuisbasis ondernamen. Eind 2012 moest ze ten gevolge van een aneurysma in het RCG worden opgenomen, waar Huub haar dagelijks met alle liefde en zorg omringde. Ondanks alle lichamelijke beperkingen bleef ze de liefdevolle en attente vrouw ze altijd was geweest. Een paar maanden geleden begon haar gezondheid echter zienderogen achteruit te gaan en werd het duidelijk dat het einde eraan kwam, het einde dat zich op donderdag 8 juni j.l. aandiende en ze in alle rust en vrede haar aardse leven achter zich liet.

Op zaterdagmorgen 17 juni j.l. hielden we in de St. Catharinakerk van Montfort de uitvaartdienst voor **Franciscus Leonardus Hendrikus (Lei) Aben (1933-2023)**. Geboren aan de Zandstraat in Montfort, groeide hij op in een gezin met vijf kinderen een maakte hij in zijn jeugd de oorlogsjaren mee, die vooral in Montfort alles behalve geruisloos voorbijgingen. Na zijn militaire dienst trouwde hij in het najaar van 1959 met Lies Derix (1931-2019) uit Posterholt, die hij tijdens een kermis in St. Odiliënberg had leren kennen. Ze betrokken het door Lei zelf gebouwde huis aan het Gestraatje. Terwijl Lies zorgde voor de huishouding en de opvoeding van hun beide zonen, verdiende Lei - net als zijn vader trouwens - de kost als gemeentelijk bosbeheerder. Op zijn 37^e werd hij van de ene dag op de andere diabetespatiënt en hoewel deze ziekte een groot impact op zijn leven had liet hij er zich niet door uit het veld slaan en bleef hij zo lang mogelijk bezig. Zo was hij naast zijn werk bij de gemeente ook bij de vrijwillige brandweer actief, terwijl hij in zijn vrije tijd trompettist bij de fanfare was en in een dansorkestje speelde. Samen met zijn gezin, maar later ook met familieleden mochten Lei en Lies graag op vakantie gaan, eerst met de auto, later met de bus. Maar liefst drie keer bezochten ze Lei's zus Mia (1931-2020) in Canada. Lei was altijd wel bezig, was het niet in zijn eigen tuin, dan wel bij anderen om hen met zwaar werk (zoals het kappen van bomen) te helpen. De ziekte van zijn vrouw, die er ook de oorzaak van was dat ze in een zorgcentrum moest worden opgenomen, maar ook haar dood in het voorjaar van 2019 trokken een zware wissel op zijn leven. Zijn kinderen en kleinkinderen trokken hem erdoor, zeker toen anderhalf jaar geleden ook nog zijn eerste achterkleinkind werd geboren. Een half jaar geleden begon hij echter zodanig met zijn gezondheid te sukkelen dat hij via het ziekenhuis en het zorghotel in Roermond uiteindelijk ook in zorgcentrum Bergh belandde. Daar kwam er op dinsdag 13 juni j.l. toch nog onverwacht snel een einde aan zijn leven. Na de uitvaartmis vond in Roermond in stilte de crematie plaats.

Op dinsdagmorgen 20 juni j.l. namen we in de St. Andreaskerk van Melick afscheid van **Johannes Ernest Marie (Jan) Claassen** oftewel **Jan van Klaasse Sjang (1934-2023)**, zwager van Pierre Geraeds uit Posterholt voor wie wij op 15 juni j.l. de uitvaartdienst hielden. Geboren en getogen aan de Heinsbergerweg in Melick, doorliep hij in Echt de lagere landbouwschool, maar nam uiteindelijk de vaderlijke kolenhandel over. Toch bleef hij daarnaast ook boeren. Toen het met de kolenhandel slechter begon te gaan, ging hij in de suikerbieten, eerst zelfstandig, later in loondienst, bij de Covas, de Limburgse suikerbieten-telersorganisatie. In 1963/64 regeerde hij als prins Jan II over het Melicker Markoeveriek. Begin jaren zeventig trouwde hij met de uit Arnhem afkomstige Leny Sciarone en betrokken ze naast Jans ouderlijke boerderij een eigen huis. Daar groeide ook hun beide zonen op. Na zestien jaar huwelijk besloten Jan en Leny echter uit elkaar te gaan. Zo goed en kwaad als het ging probeerde Jan het huishouden overeind te houden, temeer daar ook Ernest en Marc voorlopig nog vanwege hun studie bij hem bleven. Het was en bleef echter traditie om jaarlijks met zijn allen Kerstmis te vieren. Een grote klap kregen ze met z'n allen te verwerken toen er in het najaar van 1999 vroegtijdig en tragisch een einde kwam aan Ernests leven; hij was pas 25. Nadat hij met de VUT was gegaan kwam er weer meer tijd voor zijn grote hobby: de landbouw. Naarmate hij ouder werd besteedde hij zijn werkzaamheden steeds vaker uit. Toch bleef hij altijd een vinger aan de pols houden en overtuigde hij zich ter plaatse van de stand van zaken en de voortgang der werkzaamheden. De laatste jaren begon hij meer en meer met zijn gezondheid te sukkelan. Hij die altijd op zijn vrijheid en onafhankelijkheid was gesteld werd steeds hulp- en zorgbehoevender. Dankzij de thuiszorg is hij echter tot het laatste toe thuis, in zijn eigen omgeving kunnen blijven. Daar kwam er maandagavond 12 juni j.l. toch nog sneller dan verwacht een einde aan zijn leven. Na de uitvaartdienst werd hij op de algemene begraafplaats bij zijn zoon te rusten gelegd.

Wit U ons financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 - p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 - g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marie-Anne Geraedts), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl